

EGOZA

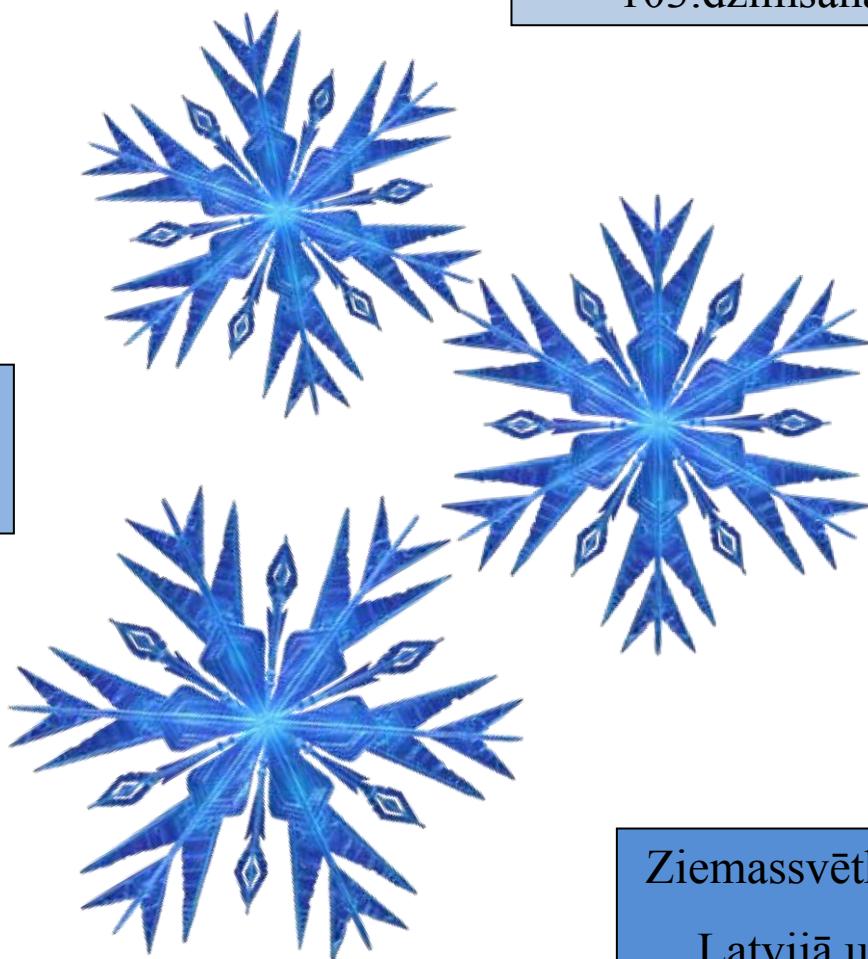
Novembris - Decembris 2021. gada

Latvijas dzimšanas
dienas svinības

Kā Rīgas Zolitūdes ģimnāzijas
pirmklasnieki svinēja Latvijas
103.dzimšanas dienu!

Ģimnāzijas
lepnums!

Ziemassvētku tradīcijas
Latvijā un pasaulē

Latvijas dzimšanas dienas svinības

2018.gada garumā Rīga bija priecējusi savus iedzīvotājus un pilsētas viesus ar dažādiem pasākumiem, kas veltīti Latvijas valsts simtgadei. Trīs dienas – no 17. līdz 19. novembrim – visos pilsētas nostūrojas īpaši pasākumi, no kuriem galvenie biji gaismas festivāls “Staro Rīga”, militārās tehnikas izstāde, kā arī koncerts un gaismas uzvedums 11. novembra krastmalā. Rīgā svētku svinības sākās dienas pirmajā pusē ar svinīgo gājienu un ziedu nolikšanu pie Brīvības pieminekļa, tajā piedalījās arī Latvijas valsts prezidents un citas valsts augstākās amatpersonas. Pēcpusdienā 11. novembra krastmalā notika svinīgā Nacionālo bruņoto spēku parāde un daudzveidīgi koncerti Rīgas koncertzālēs un kultūras centros. Svētku diena Rīgā noslēdzas ar krāšņu gaismas uzvedumu virs Daugavas.

2019.gada Rīgā bija ziedu nolikšanas ceremonija pie Brīvības pieminekļa, 11. novembra krastmalā bija iespēja vērot Nacionālo bruņoto spēku, Iekšlietu ministrijas un ārvalstu vienību militāro parādi. 18. novembrī plkst. Rīgas pilī

Svētku zālē plkst. 15 notika valsts augstāko apbalvojumu pasniegšanas ceremonija.

Vakarā pie Brīvības pieminekļa notika svinīgais pasākums, kur plkst. 20 uzrunu teica Latvijas Valsts prezidents Egils Levits. Plkst. 21 jau tradicionāli valsts svētkos 11. novembra krastmalā notika Latvijas valsts himnas “Dievs, svētī Latviju!” dziedāšana un uguņošana. Svētku uguņošanas dizainu veidojis Kalvis Kalniņš un SIA “International Fireworks Design”, savukārt uguņošanas muzikālo pavadījumu veidoja Jāņa Stībela dziesma ar Eduarda Virzas vārdiem “Karogs”, Ulda Marhilēviča dziesma ar Kārļa Skalbes vārdiem “Mūžam zili”, kā arī Kristapa Krievkalna instrumentālās mūzikas fragmenti.

Latvijas valsts svētkiem 18. novembrī rīkos ikgadējos valsts svētku koncertus Latvijas Nacionālajā teātrī un visos Latvijas novados. Kā vēsta Valsts prezidenta kanceleja, Nacionālajā teātrī valsts svētku koncerta atslēgas vārds būs “varonība”.

Valsts prezidents vēloties godināt koncertā tos, kuri mūsdienu sabiedrībā veic godpilnu un varonīgu darbu: tie ir karavīri, kuri dienē starptautiskajās misijās.

2020.gada 17.novembrī, ievērojot epidemioloģiskās drošības prasības, sanācām kopā un klusi, bet sirsnīgi un ģimeniski nosvinējām Latvijas 102. dzimšanas dienu. Pasākums iesākās ar Latvijas valsts himnas dziedāšanu. Katra skola pēc savas iespējas organizēja mazu koncertu, lai sirsnīgi svinētu Latvijas dzimšanās dienu sava lokā. Arī valsts aicināja piedalīties dažādās programmās, piemēram, virtuālais muzejs, kur tu varēja apskatīt izstādi, kas veltīta Latvijas Republikas proklamēšanai.

2020.gada Latvijas 102. gadadienu atzīmējām citādāk, taču tas nemazina svētku nozīmību.

2021.gada diemžēl mēs arī svinējām Republikas dzimšanās dienu bez parādēm un salūtiem, bet 17. novembrī plkst. 19 Liepājas koncertzālē “Lielais dzintars” klātienē skanēja valsts svētku koncerts “Latvijai 103” un šodien,

Latvijas svētku dienā, 18. novembrī, plkst. 17 to varēja piedzīvot televīzijas kanālā “ReTV”, kā arī koncertzāles “Facebook” un “YouTube” kontos. Koncerta programmas mākslinieciskā koncepta autors, diriģents Māris Sirmais to veidojis, balstoties uz triju izcilu komponistu darbiem:

“Pirmais – Raimonda Tigula monumentālais skaņdarbs “Jūras grāmata”, kas ietver gan vēlējumu, gan atskatu uz pagātni, gan vēstījumu uz nākotni. Otrs – simboliskākie un skaistākie piemēri no Imanta Kalniņa simfoniskās un kormūzikas viņa nenosvinētās 80. jubilejas gadā. Trešais – ļoti interesanta, bet Latvijā maz zināma muzikālā personība, kas arodi slīpējis pasaules augstskolās, – Rihards Fedotovs un viņa radītie mūsdienu mūzikas piemēri.”

Latvijas dzimšanas diena, bez šaubām, ir viens no nozīmīgākajiem svētkiem mūsu valstī. Katru gadu valsts cenšas mūs iepriecināt ar dažādiem notikumiem, kas paliek atmiņā uz ilgu laiku. Diemžēl, pēdējos gados mēs joprojām nevarām pulcēties kopā, lai redzētu brīnišķīgo salūtu un kopā svinētu šo brīnišķīgo dienu. Tomēr dažādi uzņēmumi cenšas organizēt pasākumus internetā, lai ar sirdi nosvinētu Latvijas dzimšanas dienu.

Skolas avīzes redaktori.

Kā Rīgas Zolitūdes ģimnāzijas pirmklasnieki svinēja

Latvijas 103.dzimšanas dienu!

*Saule jūrā norietēja,
Pamalīti rotādama...
Dzīvo dzīvi kā saulīte,
Lai rotāta dvēselīte!*

Katru gadu Latvijas Valsts svētkos notiek skaists skolēnu koncerts aktu zālē, bet šogad, Latvijas dzimšanas diena tika atzīmēta citādi.

1.klasēm tikai sāk veidoties izpratne par to, kas ir valsts, kādi ir tās simboli, himna, prezidents, ģerbonis, kā tiek atzīmēta un svinēta Latvijas dzimšanas diena.

padomājušas, kā patriotiskāk un interesantāk varētu novadīt latviešu valodas stundas saviem skolēniem.

Lai izjustu šī notikuma nozīmīgumu, skolēni latviešu valodas stundās bija iemācījušies dziesmu: “Skaista ir mana Latvija” un katras stundas laikā kopā nodziedāja skaļi un no sirds.

Laika posmā, no 15.11.21.-

17.11.21. latviešu valodas stundas bija veltītas mūsu valsts 103.gadadienai. Trīs latviešu valodas skolotājas, kas strādā ar pirmklasniekiem – Jelena Martjanova, Kristīne Dombrovska un Ksenija Kirilova bija

Latvija ir ļoti skaista zeme, apveltīta ar dažādām dabas bagātībām. Par to bērni pārliecinājās, sadaloties komandās un kopīgi saliekot Latvijas pilsētu, upju, ezeru, nacionālo simbolu attēlus. Katra saliktā attēla nosaukums tika skaļi nosaukts, tā veicinot ne tikai sadarbības prasmes, bet arī prasmi uzstāties. Sekoja Latvijas pilsētu burtu mīklas minēšana. Šīs pilsētas tika sameklētas arī Latvijas kartē.

Skolēnu dienasgrāmatās ir izveidota patriotiskā lapaspuse, kuru viņi aizpildīja savās klases stundās kopā ar klases audzinātājiem. Tā arī tika izpētīta un izrunāta ar skolēniem latviešu valodas stundās.

Skolēniem tika paskaidrota arī patriotiskās sarkanbaltsarkanās lentītes nozīme, un, kāpēc to vajadzētu likt pie sava apģērba un nēsāt patriotiskās nedēļas ietvaros. Daudziem skolēniem tās arī bija redzamas.

Latviešu valodas stundās kopā ar skolēniem gatavojām svētku noformējumus – cimdiņus ar latvju zīmēm, svecītes, lielu sirdi ar skolēnu plaukstiņām, Latvijas karodziņus, skaisti to noformējām skolas gaitenī un paši pēc tam priecājāmies, cik skaisti izskatās.

Lai skolēni labāk saprastu un izprastu visu to, ar ko mēs iepazināmies, tika izveidotas prezentācijas par Latviju un darba lapas, lai skolēni veiktu dažādus uzdevumus, kuri saistīti ar valsts svētkiem, kur bija uzdevumi par Latviju. Un, protams, bija sarūpēts arī svētku cienasts – konfektes, kūkas, cepumi, dzērieni ar svētku krāsu noformējumu.

Mēs ļoti centāmies iemācīt ikvienam skolēnam izjust lepnumu, cieņu un gandarījumu par mūsu valsti - Latviju!

Lai mūsu valsts dzimšanas diena katram no mums ir gaišs un priecīgs notikums, lai mēs vienmēr justos lepni par savu valsti, novadu, pilsētu un skolu!

K. Dombrovska, J.Martjanova

Как празднуют день рождения Латвии в Рижской Золитудской гимназии

18 ноября - день провозглашения Независимости Латвии. Безусловно, этот праздник отмечает вся страна, но у каждой семьи есть свои традиции или особенности празднования. Кто-то уезжает в загородный дом и проводит там праздник в компании лучших друзей, кто-то любит спокойно, тихо посидеть в своей квартире, в кругу семьи, а кто-то любит просто провести это время в компании самого близкого человека, гуляя по набережной.

Наша гимназия – это тоже большая семья, и у нас есть свои традиции и особенности. Наши малыши - ученики 1–3 классов провели 18 ноября с большим количеством позитивных эмоций, узнали много интересных фактов, связанных с этой датой, и пропитались атмосферой праздника.

Юные мальчишки и девчонки хорошенько подготовились к празднику и украсили школу национальными орнаментами, поделками и своими рисунками. В предпраздничную неделю ребята смотрели латышские мультфильмы, пели песни латвийских композиторов и знакомились с историей нашей страны. Ну, и как полагается на день рождения, ученики начальных классов подготовили сюрприз. Каждый вырезал из бумаги рукавичку, затем украсил ее народными орнаментами, после чего все рукавицы соединили воедино, в форме дерева, символизирующее Латвию. Смысл этой масштабной поделки в том, что дети теплом своих рукавиц согревают и оберегают нашу страну.

Этим жестом наша гимназия поздравляет всех жителей Латвии с Днем Независимости и желает крепкого здоровья, уюта и тепла в эти нелегкие времена. **Поздравляем!!!**

Мартьянов Егор. 9ц

Svarīgākā diena katram Latvijas iedzīvotājam

Katru gadu 18. novembrī Latvijā svin nozīmīgus valsts svētkus – neatkarības dienu jeb Latvijas Republikas proklamēšanas dienu – svarīgāko dienu katram Latvijas iedzīvotājam. Tieši 18. novembra datums paliek valsts vēsturē kā nozīmīga diena visai latviešu tautai. Pirmo reizi visā vēsturē Latvija kļuva par neatkarīgu parlamentāro Republiku. Neatkarības dienā valstī mastos tiek izkārti sarkanbaltsarkanie karogi un tiek organizēti daudz dažādi svētku pasākumi. Svētki noslēdzas ar grandiozu salūtu Daugavas krastā 11. novembra krastmalā.

Diemžēl nelabvēlīgā epidemioloģiskā situācija valstī ir ietekmējusi šī gada svētku norisi, jo publiskie pasākumi ir aizliegti, bet mūsu ģimnāzijas kolektīvs nesēdēja rokas klēpī salikuši. Mēs bijām pienācīgi sagatavojušies un atzīmējām Latvijas neatkarības 103. gadadienu. Mūsu skolā tika nolemts sagatavot vērienīgu video apsveikumu Latvijai dzimšanas dienā.

Tika izstrādāts apsveikuma projekts, sadarbojoties skolēniem un skolotājiem, tehnisko un radošo grupu pārstāvjiem. Šī projekta ideja bija iecerēta jau sen, bet nebija iespējas to iepriekš īstenot. Šajā sarežģītajā laika posmā mūsu draudzīgais kolektīvs kērās pie darba. Mēs meklējām tekstus, materiālus un vietu filmēšanai. Dažreiz jau šķita, ka mums nekas nesanāks, bet brīdī, kad viss materiāls bija veiksmīgi samontēts, visi līksmi gavilēja un priecājās! Mēs esam pārvarējuši ļoti daudz problēmu un sarežģījumu. Mūsu komanda ir parādījusi augstu profesionālismu. Liels paldies jums, jūs esat labākie! Tāpat gribas pateikties skolas vadībai par iespēju īstenot mūsu projektu, īstenot ideju reālajā

dzīvē! Mūsu ģimnāzija radoši, moderni un godam atzīmēja Latvijas dzimšanas dienu 2021. gadā!

Noslēgumā pieminēšu arī to, ka noskatoties video, visi mūsu skolas audzēkņi un skolotāji, izteica brīnišķīgas atsauksmes un pateicības vārdus.

Serafīms Kudrins, 12.c. klase.

Самый важный день для каждого жителя Латвии

Ежегодно 18 ноября в Латвии отмечается важный государственный праздник — День независимости, или День провозглашения Латвийской Республики - самый важный день для каждого жителя Латвии. Именно дата 18 ноября осталась в истории страны как важный день и имеет огромное значение для латышского народа. Тогда впервые за всю историю Латвия стала независимой парламентской республикой. В День независимости в стране вывешиваются флаги с красно-бело-красной символикой и проходит множество праздничных мероприятий. Завершается праздник грандиозным салютом на Набережной 11 ноября реки Даугавы.

К сожалению, в связи с неблагоприятной эпидемиологической обстановкой, публичные мероприятия запрещены, но наша гимназия не осталась в стороне и достойно подготовилась и отметила 103-ю годовщину независимости Латвии. В нашей школе было решено подготовить масштабное видеопоздравление ко дню рождения Латвии.

Был разработан проект поздравления совместно с учителями, технической и творческой группой учащихся школьного самоуправления. Идея данного проекта была задумана давно, но не было возможности воплотить её в жизнь. Как говорится: не было бы счастья, да несчастье помогло. В это нелегкое время наш дружный коллектив взялся за дело засучив рукава. Мы искали тексты, подбирали материал и места для съемки. Иногда казалось, что у нас ничего не получится. Когда весь материал был смонтирован, о чудо!!, лучшего и ожидать не пришлось. Все были на высоте! Мы благополучно решили множество задач и проблем. Наша команда показала высокий профессионализм. Ребята, вы лучшие! Большое спасибо вам за это! Также хочется поблагодарить руководство школы за предоставленную возможность осуществить наш проект, воплотить идею в жизнь! Наша гимназия по-новому, креативно и достойно отметила День Независимости – 2021.

В заключение добавим, что видео посмотрели все ученики и учителя нашей школы, мы получили прекрасные отзывы и слова благодарности.

Серафим Кудрин, 12ц

Skolas padome strādā, vai kā izdzīvot jaunā vidē?

Jaunais mācību gads man, Jerjominam Karenam, bija pilns ar jauniem izaicinājumiem un pārsteigumiem. Es esmu 12.B. klases skolēns, kurš ļoti negaidīti un par apbrīnu visiem, un pirmām kārtām pašam sev, pieņēma mūsu skolas pašvaldības vadītāja amatu. Tas ir patīkams

pārsteigums, bet apzinos arī atbildību, kas šobrīd ir uz maniem pleciem.

Jaunais mācību gads skolā sākās ar virkni nopietnu problēmu. Pirmkārt, mums trūkst komandas biedru. Pagājušajā mācību gadā ģimnāziju absolvēja daudzi skolēni 12. klasēm, kuri darbojās arī skolas parlamentā, kā arī daudzi citu klašu skolēni saistībā ar attālinātajām mācībām nespēj uzņemties tik daudz.

Otrkārt, problēma ir šī mūžīga neziņa – cik ilgi mācīsimies attālināti, cik - klātienē. Ja pērn bija skaidrs, ka mēs sēdēsim mājās, tad šogad mēs jau esam pieraduši pie cita - jaunā režīma. Notiek ierobežojumu pastiprināšana, tomēr mēs visi esam skolā, tāpēc saistībā ar to mums mūžīgi jāstrādā pie rezerves plāna, kas aizņem nozīmīgu laiku.

Ko skolēnu parlaments šogad ir paveicis? Mēs organizējām 1. septembrī, apsveicām skolotājus viņu profesionālajos svētkos, organizējām labdarības akcijas, skolēnu turnīru un daudz ko citu. Šobrīd mēs gatavojamies apciemojumam pirmajās klasēs (šoreiz klātienē), pārdomājam plānu Jaunā gada sagaidīšanai, plānojam labdarības akcijas un turnīrus, filmējam sociālos

videoklipus par karantīnu/distancēšanos un citām svarīgām lietām, kā arī gatavojamies aizvadīt interesantas tikšanās (pulcēties Discord' un spēlēt mafiju, AmongUs, Alias utt.).

Šogad, lai arī ar noteiktām grūtībām, mēs cenšamies atdoties darbam par visiem 100% un tādēļ ceram uz jūsu turpmāko atbalstu un dalību.

Jerjominis Karens. 12.B

Школьный совет действует, Или как выжить в новых условиях?

Новый учебный год для меня – Ерёмина Карена – начался с неожиданностей и новых испытаний. Я – ученик 12Б класса невольно для всех и, в первую очередь для самого себя, принял пост главы нашего школьного самоуправления. Этот сюрприз оказался, безусловно, приятным, хотя и очень ответственной ношей.

Новый учебный год в школе начался для Школьного самоуправления с ряда серьёзных проблем. В первую очередь, нам не хватает кадров – удаленное обучение прошлого учебного года и здесь внесло определенные корректизы. Основной костяк, состоявший из 12-ых классов и ребят основной школы, закончили обучение, они и составляли наш парламент. В конце прошлого года обновить состав школьного самоуправления не удалось.

Во вторую очередь, проблема с вечным метанием с очного на удалённое обучение. Если же в прошлом году было понятно, что будем учиться дома, то в этом году мы постоянно переключаемся с одного режима на другой; в связи с чем нам вечно приходится работать над планом Б, что занимает значительное количество времени.

Жизнь продолжается, несмотря на все трудности и препятствия, Школьный совет работает, и мы можем гордиться проделанной работой. Чем же самоуправление занималось в этом учебном году?

На наш взгляд, очень достойно и интересно было организовано 1-ое сентября. Классы по параллелям встречались во внутреннем дворе школы, где их приветствовали артисты и наши ученики. Все получили отличный заряд бодрости к началу учебного года.

По традиции готовилось праздничное поздравление ко Дню Учителя. Все помнят этот день. Сигналы сирены оповестили всех, что праздник удался!!!

Были организованы благотворительные акции, Посвящения в 10-классники - турниры для учеников и многое другое.

Сейчас идет подготовка к посвящению в первоклассники (на этот раз в очном режиме), продумываем мероприятия к Новому году, продолжаем благотворительные акции и турниры, снимаем социальные ролики о

карантине/дистанцировании, а также собираемся проводить вечера интересных встреч (встречаться в Discord'е и играть в Мафию, AmongUs, Alias и т.д.).

В этом году, пусть и с определёнными трудностями, мы стараемся разнообразить нашу школьную жизнь, выкладываться на все 100% и очень надеемся на вашу поддержку и участие. Приходите, нам нужны креативные, активные и творческие ребята, умеющие и желающие работать в команде.

Ерёмин Карен 12.б

И опять об удалёнке!!!

Вопросы и ответы.

Второй год подряд весь мир не перестает говорить об очень неприятной теме – COVID-19. Вирус как-то очень надолго задержался на планете. Но самое главное, что волнует и учащихся, и родителей, и учителей - как не только выжить в этих условиях, вакцинироваться или нет, а как учиться, как готовиться к экзаменам, как не потерять багаж знаний, полученный за много лет учебы, особенно выпускникам.

Опять удаленка. Продлены каникулы, чтобы обезопасить подрастающее поколение. Совсем недавно школы вернулись к нормальному образу жизни – очному обучению, но разговоры об «удаленке» остаются актуальными до сих пор. Пройдя по школьным коридорам и поговорив с учениками и учителями, можно услышать много разных мнений на эту тему.

Некоторые мечтают о возращении удаленного обучения и не скрывают своего разочарования от необходимости посещать школу, а некоторые, наоборот, высказываются резко против и надеются, что нам не придется снова просиживать целыми днями за компьютерами.

Чтобы разложить все по полочкам, мы решили обратиться к ученикам, которым в этом году придется сдавать экзамены, что же они думают об удаленном обучении?

Легче ли работать на удаленке? Сколько Вы тратите времени на учебу удаленно? Как Вы считаете, как удаленное обучение повлияло и повлияет в будущем на очный процесс обучения?

Хотите ли Вы, чтобы удаленное обучение вернулось? Ухудшилось ли качество знаний из-за удаленного обучения?

Как вы считаете, возможно во время удаленного обучения хорошо подготовиться к экзаменам?

Проанализировав ответы учеников 9-х и 12-х классов, мы пришли к неутешительным выводам. Многие ученики признали, что учиться дома легче, да и времени на выполнение заданий стало уходить намного меньше, но в жертву пошли знания. Мнения разделились.

«Хоть оценки и улучшились, но, если бы я учился в школе, я знал бы больше». «Если брать общее количество времени, затраченное на выполнение всех работ, то оно получается больше, потому что учителя задают более объемные задания, на которые, естественно, уходит времени больше обычного. Хотя, возможно, даже если бы в школе давали такое же задание, уходило бы меньше времени, потому что дома хочется проработать задание полностью, на что в школе просто нет времени из-за рамок в виде урока».

Как никак впереди выпускные классы ждут экзамены, и всем хочется получить максимально высокие баллы, поэтому большинство не хочет возвращаться на удаленное обучение, так как подготовиться в домашних условиях намного сложней, чем в школе. «Судя по моему сегодняшнему обучению, провалы в темах и "сухой остаток знаний" (цитата О.П. Шеремет) неизбежен».

Ученики признают, что «удаленка требует» высокого уровня самодисциплины, ведь иначе ты просто перестаешь учиться, и, как говорили некоторые, все дошло до того, что часть заданий, заданных на урок, выполнялась непосредственно во время этого урока.

«На учёбу я тратил меньше времени, но из-за того, что некоторые предметы делали перед уроком или прямо на уроке», «на самом деле, все зависит от самого ученика, и здесь идёт речь не о самих знаниях, которые учителя дают, а о том, что из этого оседает в голове, ведь собраться и работать так же, как в классе получается далеко не у каждого ученика».

Но картина была бы не полной, если бы мы оставили в стороне наших учителей, редакция решила задать те же вопросы педагогам.

Учителя сказали, что уже накопили опыт в сфере удаленного обучения и времени на подготовку материала стало уходить столько же, как и во время очного обучения. «После полутора лет накопился опыт в создании своих интерактивных заданий, поэтому теперь времени уходит одинаково (много!)» Так же учителя отметили, что «удаленка» повлияла и уже повлияла на привычный процесс обучения.

«Повлияло уже: дети стали быстрее уставать, ждут поблажек, хромает концентрация внимания и скорость выполнения заданий, но самое главное отношение к работе и самоотдача в процессе работы изменились в худшую сторону. (Не у всех детей, конечно, но у большинства.) Таким образом, необходимо придумывать другие формы работы, чтобы не только мотивировать, но и корректировать то, чему раньше не было необходимости уделять столько времени и внимания»

«Уверена, что опыт удалённого обучения обязательно окажет влияние на очный процесс обучения. Ведь ученики все разные, разный уровень социального происхождения, влияния семьи на воспитание, разное понимание в семьях своих обязанностей и разные возможности оказать поддержку своим детям. Я имею в виду не оплату репетиторов, а психологическую поддержку, может ли семья пожертвовать своими ресурсами (временем, знаниями, любовью) во благо ребёнка. Не будем

забывать, что психологическое здоровье и эмоциональный фон жизни и взросления детей тоже имеет огромное значение».

Педагоги не меньше, чем ученики обеспокоены предстоящими экзаменами, и тут мнения учащихся и педагогов схожи, ведь и те, и те считают, что подготовка к централизованным экзаменам дома является тяжелым испытанием, которое далеко не всем под силу преодолеть.

«Это зависит от детей и их осознания, что они – в ответе за свои результаты. Я считаю, что можно подготовиться, так как учителя делают всё, чтобы дать, объяснить, натренировать, ну а сколько из всего этого ученик захочет взять, это - его выбор и ответственность».

«Удалённое обучение будут выбирать для себя прежде всего подростки, кому надо поддержать свои семьи материально, а также социально зрелые, целеустремлённые ученики, знающие в свои 15–17 лет, как они будут выстраивать свою жизнь в ближайшие 5 лет. Другая часть учащихся, выбирающих удалённое обучение — это лодыри, цель у которых одна: как-нибудь закончить 9 или 12 классов. Их не интересуют знания. Возможность списать прельщает прежде всего и забывают, что централизованные экзамены не спишешь».

В свою очередь, мнения сошлись и насчет того, что уровень знаний после сидения дома резко упал, это и беспокоит больше всего.

«Способность учиться удалённо индивидуальна. Для единиц — это во благо, для других - катастрофа. Учеников, которые не потеряли уровень знаний по моему предмету, и, даже, смогли пойти дальше, чем группа, могу сосчитать по пальцам. А я работаю с 6-го по 12-й класс. Могу сделать вывод, что уровень знаний падает с каждой неделей учёбы, проведённой дома. Качественно и на уровне мировых стандартов подготовиться на

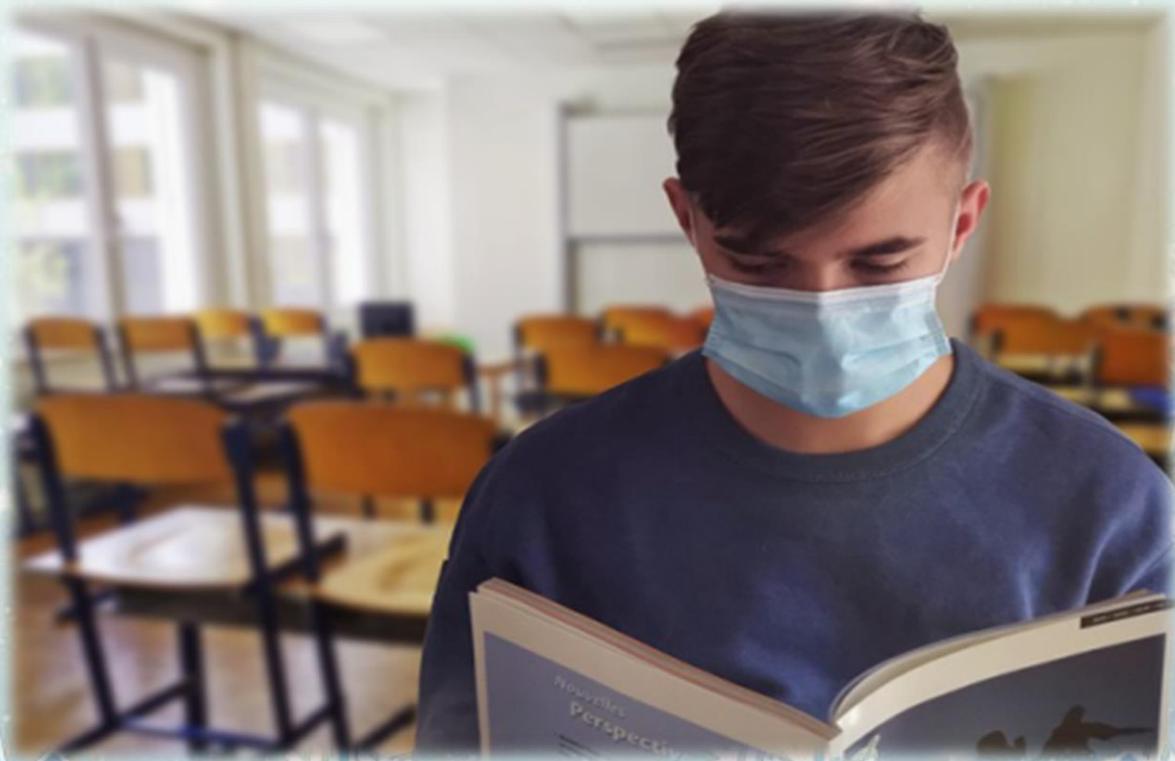
удалённом обучении к экзаменам в 12 классе невозможно. Это могут осилить лишь чрезвычайно одарённые и работоспособные люди, а таковых у нас ..., 2–3 ученика на 60 выпускников. Что значит "на уровне мировых стандартов?" Быть конкурентоспособными при поступлении в лучшие вузы мира».

«Качество преподавания улучшилось, а вот образования на вряд ли».

Получилось, что мнения учеников и учителей во многом сошлись по поводу удаленного обучения. Но это непростое время смогло показать нам на наши слабые стороны и научить нас самодисциплине.

Наша редакция выражает благодарность учителям - Тамаре Хохловой, Ольге Круковской и ученикам 9д, 12б, 12ц классов за честные ответы и собственные суждения.

Оксана Чайкина, 12а

Gimnāzijas lepnumi!

No 29.11. līdz 05.12. Szklarska Porebā (Polija) notika pasaules čempionāts jauniešiem 100 lauciņu dambretē.

Pie dambretes galdiņiem dažādās vecuma grupās cīņjās gandrīz 200 pārstāvju no 13 valstīm: Polijas, Nīderlandes, Itālijas, Francijas, Surinamas, Krievijas, Baltkrievijas, Ukrainas, Kazahstānas, Čehijas, Igaunijas, Lietuvas un Latvijas.

Latvijas izlases sastāvā bija arī RZĢ skolēni: Nikita Vorotnikovs (4.c kl.), Ilja Trasko (4.e kl.) un Martinas Mašanauskas (5.a kl.).

Pirmie divi no viņiem spēlēja vecuma grupā U10/zēni, bet trešais - grupā U13/zēni.

Ar teicamu rezultātu - 16 punkti 9 partijās (7 uzvaras un tikai 2 neizšķirti!) - 33 dalībnieku konkurencē par pasaules čempionu vecuma grupā U10/zēni kļuva Ilja Trasko! Nikitam Vorotnikovam tajā pašā grupā – **11 punkti un 9. vieta. Martinam Mašanauskam - **9 punkti un 17. vieta no 32 dalībniekiem grupā U13/zēni. Apsveicam gan mūsu talantīgos dambretes spēlētājus, gan viņu treneri/RZĢ dambretes pulciņa vadītāju – **Gunāru Vipuli** ar šo lielisko panākumu starptautiskajā līmenī!****

Un vēlam jaunas uzvaras!

Kaķu patversme.

Domāju, ka ļoti daudziem ir pazīstama tā sajūta, kad redzi ārā dzīvnieku bez pajumtes, no kura kādreiz ir atteikušies saimnieki. Viņi dzīvo ārā, slēpjoties no sniega, lietus vai karstuma. Tad dvēselē paliek skumji, ka tā vēl joprojām notiek. Par laimi, ir brīvprātīgie, kuri gatavi palīdzēt šīm dzīves krustcelēs atstātajām radībiņām.

18. oktobrī skolēni no 9.c klases izlēma apmeklēt vietu, uz kurieni aizved un ārstē kaķus. Skolēni ļoti gribēja parunāt ar cilvēkiem, kuri tik drosmīgi un pašaizliedzīgi palīdz dzīvniekiem. Par nelielo saziedoto naudas summu, bija

nolemts nopirkt nedaudz kaķu barības, lai atbalstītu patversmi.

Patversmes darbinieks mums pastāstīja, ka periodiski nelielā cilvēku grupa staigā un ļer dzīvniekus ar veselības traucējumiem un traumām. Dažreiz viņiem zvana, lai paziņotu par kādu kaķi, taču dažreiz darbinieki pamana viņus paši. Bieži tiek paņemti tīrasiņu, uzreiz var redzēt, ka mājas kaķi, kuri vēl neprot un nespēj pielāgoties dzīvei ārā.

Ienākot patversmē, skolēni pamanīja, ka kakī dzīvo labos apstākļos. Viņi uzzināja, ka uzreiz pēc noklūšanas tur, dzīvniekiem nodrošina medicīnisko palīdzību, veic visas vajadzīgās potes, mazgā, galvenais, dod laikus pajumti, kur viņi var mierīgi dzīvot, nevis izdzīvot. Attieksme pret dzīvniekiem ir ļoti laba. Brīvprātīgie zina katra kaķa vārdu, kaut arī viņu ir ļoti daudz.

Saimniekus dzīvniekiem izvēlas ļoti rūpīgi. Patversmes darbinieks izjūt tik lielu atbildību par dzīvnieku, ka personīgi satiekas ar cilvēku, kurš grib paņemt kaķi. Viņš runā ar topošo saimnieku, jo vajag pārliecināties, ka viņš rūpēsies par savu mājdzīvnieku, nevis kārtējo reizi izmantos kaķi sev kā “pagaidu rotāļlietu”, pēc kā dzīvnieciņš atkal noklūs uz ielas.

Brīvprātīgais darbs ir tiešām varonīgs darbs, jo vajag būt ļoti pacietīgam un uzmanīgam. Viņi vēlas palīdzēt, neprasot neko sev. Šī rakstura iezīme ir cieņas vērta.

Atsaucas arī pilnīgi sveši cilvēki, kuri ir gatavi palīdzēt ar naudu vai noderīgām mantām. Patversmēm jebkurš ieguldījums ir svarīgs. Tā var būt sega, rotāļlieta vai barība. Katrs var palīdzēt, nav nepieciešams kert dzīvniekus un strādāt patversmē. Jebkura palīdzība var palīdzēt dzīvniekam justies labāk.

Viktorija Prikule 9.c

Волонтёрство - поистине героическая работа

Вы когда-нибудь встречали на улице животное, от которого отказались хозяева? Они живут на улице, укрываясь от снега, дождя или жары. На душе становится тоскливо и грустно от того, что такое до сих пор случается. К счастью, существуют волонтёры, которые готовы помочь этим бедным созданиям.

18 октября ученики 9ц класса решили посетить кошачий приют в Золитуде, где котов и кошек лечат, за ними. Учащиеся очень хотели поговорить с людьми, которые бескорыстно помогают животным. Собрав

небольшую сумму денег, было решено купить корм, чтобы поддержать приют.

Работник приюта рассказал нам, что периодически небольшая группа волонтеров ходит и отлавливает покалеченных, нездоровых животных. Иногда им звонят, чтобы сообщить о бездомном животном, работники приюта спешат на помощь. Часто попадаются породистые, сразу

видно, что домашние коты, которые ещё не успели приспособиться к жизни на улице.

В приют ученики увидели, что кошки и коты содержатся в отличных условиях. Мы узнали, что животным предоставляют медицинскую помощь, делают все нужные прививки, купают, кормят, а главное, дают временное место жительства, где они могут спокойно жить, а не выживать. Отношение к животным такое хорошее, что волонтёры знают имя каждого кота или кошки, которые живут в приюте, а их там очень много.

Владельцев животным подбирают очень тщательно. Рабочий чувствует такую ответственность за животного, что лично встречается с человеком, который хочет забрать кота и проводит с ним беседу, ведь нужно убедиться, что будущий владелец будет заботиться о своём питомце, а не приобретать себе «временную игрушку», после чего животное снова окажется на улице.

Волонтёрство - поистине героическая работа, ведь нужно быть очень терпеливым и внимательным. Они помогают, не требуя ничего взамен, а это качество достойно уважения.

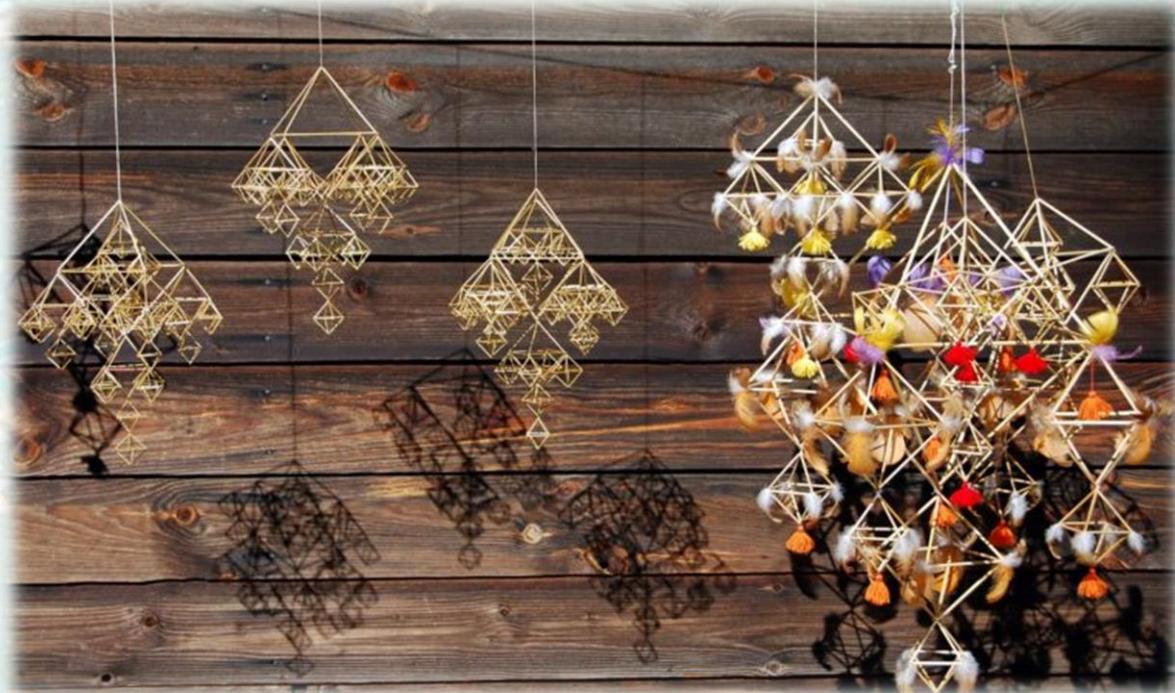
Также отзываются и совершенно незнакомые люди, готовые помочь материально. Для приютов важен любой вклад, будь то одеяло, игрушка или корм. Каждый может помочь, не обязательно отлавливать и работать в приюте на постоянной основе. Любая помощь может помочь животному чувствовать себя лучше.

Виктория Прикуле, 9и

Senlatviešu Ziemassvētku tradīcijas

Nevieni svētki nenorit bez paaudžu paaudzēs krātām tradīcijām. Arī gada īsākajai dienai un garākajai naktij jeb Ziemassvētkiem vai ziemas saulgriežiem ir savas tradīcijas. Par latviešu raksturīgākajām tradīcijām tiek uzskatītas- pirtī iešana, deviņu ēdienu ēšana, kas nodrošina pārtikušu nākamo gadu, iešana

budēļos, ķekatas jeb čigānos, bluķa vilkšana, zīlēšana un dāvanu dāvināšana.

Mājas pušķošana

Ziemassvētkiem gatavojoties, tīrīja un uzkopa māju, pēc tam to pušķoja. Mājā ienesa eglīti, kurai bija īpaša nozīme; vēsturiski tā nāk no senču dzīvības koka, ko ziemas saulgriežos ienesa namā. Pušķošanai izmantoja egļu zarus, krāsainus dzīparus, salmus, smilgas, putnu spalvas, olas, augļus, dārzenus, ēveļu skaidas un kaltētus ziedus. Sevišķi populāra bija puzuru veidošana. Tie tika izgatavoti no salmu savērumiem, ko papildināja ar dažādiem citiem materiāliem, piemēram, krāsainām lupatiņām vai putnu spalvām. Dažreiz

puzura vidū tika iekārts kartupelis, kurā sadurti salmi. Šāds veidojums tika dēvēts par saulīti. Rotājumus visbiežāk darināja bērni, ieliekot tajos savu mīlestību un bērna sirds skaidrību. Tāpēc šādiem veidojumiem piemita īpaša enerģētika. Arī mūsdienās uzskata, ka tie lieliski attīra telpu no nevēlamām enerģijām, par cik puzuriem ir daudzskaldņa forma, kas sastāv no daudzām mazām piramīdiņām.

Ziemassvētku mielasts

Ziemassvētkus senie latvieši svinēja trīs dienas- no 24.decembra līdz 26.decembrim. 24.decembra vakars bija ķūķa vakars, kad galda goda vietā tika likta īpaša graudu biezputra, saukta par ķūķi jeb koču. Graudu ēdienu simbolizēja dzīvības procesu nepārtrauktību un cieņas izrādīšanu senčiem, kuru garu labvēlību šādā veidā svinētāji mēģināja iemantot.

Ak tu lielu brīnumiņu,

Pilni galdi piekravāti:

Cūkas kājas, šņukurītis,

Bieza putra vidiņā.

Ziemassvētki tika sagaidīti ar bagātīgi klātu galdu, uz kura netrūka ne ēdienu ne dzērienu, tāpēc bez obligātā ķūķa, uz tā bija zirņi, pupas, cūkas šņukurs, putraimu desas, vistas cepetis, štovēti kāposti, sautēti kāli un burkāni, krāsnī cepti kartupeļi, pīrāgi un apaļi rauši, kas simbolizēja sauli. Tradicionālais Ziemassvētku

dzēriens bija medalus, ko mūsdienās vairs nevar redzēt uz svētku galda. Taču dzēra arī pienu uni paniņas.

Obligāti uz galda atradās maize, sāls un uguns, kas solīja svētību nākamajam gadam. Galdu nedrīkstēja novākt visu Ziemassvētku nakti, lai nākamo gadu dzīvotu pārticībā.

Ko mēs, bērni, ēdīsim
Ziemassvētku vakarā?
Būs zirnīši, būs pupiņas,
Būs cūciņas šņukuriņš.

Latgalē tāpat kā visās katoļticīgajās valstīs, četras nedēļas pirms Ziemassvētkiem, kas sakrīt ar Adventes laiku, sāka ievērot gavēni, kura laikā uzturā nelietoja gaļu.

Ziemassvētku pēršanās

Ziemassvētku pirts rituāls bija paredzēts, lai sagatavotu cilvēku gaismas uzvaras svētkiem. Pirts tika kurināta dienu pirms Saulgrieži atradās zenītā vai Saulgriežu dienas rītā. Pirtī ne tikai fiziski mazgājās, bet arī simboliski attīrījās no visa enerģētiski sliktā, kas pa gadu sakrājies un sagatavojās jauna veiksmīga enerģētiskā cikla uzsākšanai. Jeb citiem vārdiem sakot,- nomazgāja dvēseli baltu.

Budēłos, ķekatās, kaļadās jeb čigānos iešana(šai izpriecai atkarībā no dažādām Latvijas vietām ir vēl arī citi apzīmējumi)

Šim notikumam īpaši gatavoja maskas, kas parasti līdzinājās tiem gariem, kuriem gribēja pielabināties. Viena no pazīstamākām senlatviešu ķekatnieku maskām bija lāča maska, jo cilvēki ticēja, ka lācis ar savu

rūkšanu aizbaida projām visus ļaunos garus. Lācim noteikti līdzi gāja tā dīdītājs, kas skandināja:

Danco, lāci, danco, lāci,
Saimeniece, samaksās:
Šķiņķi, gaļas, klaipu maizes,
Trīs pimberi naudas.

Bez lāča populāras bija buka, nāves, dzērves, garās sievas un mazā vīriņa maskas. Masku gājiens devās cauri ciemiem no mājas uz māju, dziedot un dejojot. Katram gājienam bija savs vadonis, ko dēvēja par Budēļu vecajo. Tam vienmēr līdzi bija rīkste, ar ko nopērt māju ļaudis. Pēriens bija jāsaņem katram obligāti, lai nākamajā vasarā to nenoēstu odi un dunduri. Budēļtēva rīkstei latvieši piedēvēja varenu dzīvības, veselības un auglības spēku. Budēļiem bija jāpaliek nepazītiem. Šim nolūkam centās izmainīt balsi, mutē liekot kādu priekšmetu un pat izgriežot liekos zobus no rāceņiem. Budēļus visur laipni sagaidīja, bagātīgi pacienāja un apdāvināja, jo tas solīja svētību tam namam un ģimenei, kurā budēļi ciemojās. Kurš gan gribētu atteikties no svētības? Budēļi atnesa svētību ikvienai vietai, kur tie uzturējās.

Simtiem cepu kukulīšu
Ziemassvētku gaidīdama;
Simtiņš nāca danča bērnu
Ziemassvētku vakarā.

Bluķa vilkšana

Šim nolūkam jau iepriekš tika sagatavots ozolkoka blukis, kura abos galos iestiprināja resnas virves. Ziemassvētku vakarā vīrieši kērās pie virvēm un vilka bluķi gan pa savu sētu, gan no vienas mājas uz otru cauri visam ciemam. Blukis

tika īpaši izvilkts cauri tām vietām, kur atgadījušās kādas likstas. Bluķa vilcējiem sekoja trokšņojošu ļaužu pūlis, tādējādi aizbaidot ļaunos garus. Valdīja uzskats, ka tie īpaši sarosās saulgriežu laikā. Pēdējā no mājām bluķi ievēla speciāli šim nolūkam sagatavotos degošos salmos un sadedzināja. Līdz ar bluķi sadega visas pērnā gada neveiksmes, sliktās domas un darbi.

Pirms bluķa vilkšana pārtapusi par simbolisku ļaunuma iznīcināšanu, tālākā senatnē tā reprezentējusi Saules un gaismas augšupeju, vēlāk klūstot par "Ziemassvētku vilkšanu kalnā", kad bluķis vilkts kalnā.

Ai, bagāti Ziemassvētki,
Lejiņā nogājuši!
Tekam, veci, tekam, jauni,
Velkam svētkus kalniņā.

Zīlēšana un laimes liešana

Izplatīta Ziemassvētku vakarā bija nākotnes zīlēšana. Tas bija vēl viens veids cīņai ar launajiem gariem un veiksmes piesaistīšanai. Sevišķi ar zīlēšanu noņēmās neprecētās meitas, kas vēlējās uzzināt, kurš būs viņu izredzētais. Precinieku varēja mēģināt ieraudzīt, atmuguriski pieejot pie krāsns un caur kājstarpi tajā raugoties. Taču ne tikai meitas zīlēja savu nākotni.

Uz labu ražu cerot nākamajā gada, senie latvieši skaitīja zvaigznes debesīs; jo vairāk saskaitīja, jo labāka raža gaidāma. Vēl viens veids, kā tikt pie labas ražas, bija krustiņa izgatavošana no pīlādža, kurš pēc tam bija jāaprok rudzu

laukā zem sniega. Bet, ja gribēja pie lielas nauda tikt, tad vajadzēja ņemt melnu kakī un ar to klēpī apiet apkārt baznīcai.

Un pilnīgi noteikti visi senlatvieši zīmēja baltu krustu uz durvīm, lai mošķi un ļaunie gari netiek mājā.

Varbūt arī mēs šajos Ziemassvētkos ar baltu krītu uzvilksim krustu pret ļaunumu uz savām durvīm un mēgināsim atdzīvināt savā ģimenē vismaz kādu no mūsu senču tradīcijām..

Polina Survilo, 12.C

Ziemassvētku tradīcijas Latvijā un pasaule Latvijā

Ziema saulgrieži latviešiem bija nozīmīgi svētki labklājības un saticības nodrošināšanai visam nākamajam gadam. Tumšais ziemas laiks tika pavadīts pie ugunskura, meitas un puiši nodarbojās ar rokdarbiem, bērniem tika stāstītas pasakas, un visi kopā minēja mīklas. Ziemassvētki ir arī gaismas svētki, kad tumsa, sasniedza savu augstāko pakāpi un savu vietu atdod gaismai. Šajos svētkos valda bagātība un pārpilnība. Šajā laikā klēts ir pilna un tādēļ arī uz galda nekā netrūkst.

Ticējumi vēsta, ka Ziemassvētku vakarā jāēd 9 reizes, tad nākošais gads būs bagāts. Tāpat galda noteikti jāliek maize, sāls un uguns (sveces), tas nodrošina svētību ģimenei.

Tradicionāli Ziemassvētku ēdieni ir zirņi un pupas, tie noteikti svētku vakarā jāapēd, lai nākama gadā nebūtu jāraud. Arī cūkas šņukurs, sautēti kāposti, pīrāgi ar speķi. Galdā tika liktas arī zivis, bet zvīņas lika makā, lai nākošā gadā naudas netrūkst.

Ziemassvētki ir īstais laiks jautrajiem masku gājieniem. Masku gājieniem ir dažādi nosaukumi: budēļi, čigāni, ķekatas, nabagi u.c. Ķekatnieki ir ģērbusies

dažādās maskās - nāves, zirga, lāča, dzērves un citās. Tie staigā no ciema uz ciemu un nes visur savu svētību un dzen prom ļaunus garus.

Ziemassvētkus sauc arī par bluķa vakaru. Bluķa velšana bija viena no raksturīgākajām Ziemassvētku tradīcijām, lai gan ticējumos un tautasdziesmās šī tradīcija minēta maz. Šim nolūkam tika nocirsts liels ozola bluķis, kuru vakarā vilka no viena ciema uz otru, līdz beidzot tas ievilkts sētsvidū, kur ar dziesmām un dejām sadedzināts. Bluķa vilkšana paātrina saules un dzīvības atgriešanos. Bluķa sadedzināšana simbolizē jauna saules gada sākuma, pašu sauli, kas zemniekiem ir ļoti svarīga.

Ziemassvētkos nozīmīga vieta ir zīlēšanai. Lielākoties tie saistās ar precēšanos, jaunu meitu vēlme uzzināt, vai šajā gadā viņa tiks izdota pie vīra vai nē.

Pasaule

Valstīs, kur vairums iedzīvotāju ir katoļticīgie - Polijā, Čehijā, Itālijā, Spānijā -, visur, sākot ar baznīcām, veikalu skatlogiem, dažādām sabiedriskām vietām un beidzot ar dzīvokļiem, tiek iekārtots kaut kas līdzīgs leļļu teātra dekorācijām. Tur redzama kūtiņa, kurā dzimis Jēzus bērniņš, un visi, kas šajā notikumā nēmuši dalību, t.i., Jāzeps, Marija, pats Jēzus bērniņš, aitas, govis, gani, un trīs Austrumu ķēniņi.

➤ **Irījā** katrā logā tiek novietotas aizdegtas sveces, kas simboliski ir kā ceļa rādītājs Jāzepa un Marijas mājvietas meklējumiem pirms Jēzus

piedzimšanas. Pēc senām īru tradīcijām - sveces jāaizdedzina ģimenes jaunākajai atvasītei, bet nodzēst šīs sveces drīkst tikai jauna meitene, kuras vārds ir Marija.

- **Irākas** kristiešu ģimenes Ziemassvētku vakarā sanāk kopā, lai kopīgi priecātos par Kristus dzimšanu. Visi apsēžas, paņem rokās aizdedzinātas sveces un klausās svēto rakstu par Jēzus dzimšanu. Vēlāk laukā no ērkšķu zariem tiek sakurināts ugunkurs un dziedātas Ziemassvētku dziesmas. Kad ugunkurs nodega, katrs no klātesošajiem tam lec pāri trīs reizes, katru reizi iedomājoties kādu vēlēšanos. Tieki uzskatīts, ka nākamais gads būs labs un laimīgs, ja ugunkurā iemestie zari pilnībā sadeg un pārvēršas pelnos.
- **Somijā** pats svarīgākais ir Ziemassvētku vakars, kur ir sauna apmeklēšana un Ziemassvētku dievkalpojums. Daudz ģimeņu arī dodas uz kapiem, lai pieminētu mirušos. Pusdienās tiek ēsta cūkgaļa, kurā noslēpta mandele. Tas, kurš mandeli atrod - tam jādzied dziesma.
- **Polijā** Ziemassvētku vakarā bērni sagaida pirmo zvaigzni debesīs - tās parādīšanās nozīmē svētku vakariņu sākumu. Zem galda liet salmus, lai atgādinātu, ka Jēzus piedzima kūtī. Bērni pārgērbjas par kēniņiem, velniem un enģeļiem un apstaigā kaimiņu mājas, lūdzot naudu vai cienastu.
- **Krievijā** Ziemassvētki sākas 6. janvārī, pusnaktī ar tradicionālajiem dievkalpojumiem pareizticīgo baznīcās, bet 7. janvārī pieņemts sveikt radus un draugus. Atšķirībā no daudzām Eiropas valstīm, kur šos svētkus svin tikai ģimenes lokā, aiz aizvērtām durvīm, Krievijā tos svin lielā draugu un radu pulkā un priecājās par katru viesi. Ziemassvētkos visa ģimene satiekas pie bagātīgi klāta galda, kas sastāv no 12 ēdieniem.
- **ASV** Lai cik tas dīvaini šķistu, jo ASV ir ticīga valsts, Ziemassvētkus tur sāka iemīlot tikai 19. gadsimtā. ASV ļoti strauji "aizņēmās" no citām valstīm tradīcijas: no Skandināvijas - bluļa dedzināšanu, no Anglijas - āmuļu karināšanu virs durvīm, no Meksikas - kamīna rotāšanu ar zvaigznēm un no Vācijas - tradīciju par egles iegādi un puškošanu. Ziemassvētku vakaram

ASV ir mazāka nozīme nekā pie mums, jo daudzas ģimenes uz tradicionālo pusnakts misi dodas pirmajā Ziemassvētku dienā. Kad dāvanas saņemtas, visa ģimene sēžas pie svētku galda, un viens no galvenajiem ēdieniem ir tītara cepetis.

Lai arī kādas būtu Ziemassvētku tradīcijas Latvijā un citur pasaule – galvenās pamatvērtības ir labestība, staticība, sirsnība, piedošana un ģimeniskums.

Polina Survilo, 12.C

Рождественские традиции в разных странах мира

Рождество приходит в тишине. В канун праздника смолкают шумные ярмарки, прекращается толкотня в магазинах, пустеют улицы... Каждый старается провести вечер в кругу семьи. Если вы тоже решили в этом году встретить праздник дома, то предлагаем совершить виртуальное путешествие по миру и узнать, чем отличаются традиции празднования Рождества в разных странах.

- В Дании и Норвегии в Рождество эльфу Ниссе оставляют на столе большую порцию рисового пудинга. Если этого не сделать, то эльф может украсть подарки, которые дети ждут рождественским утром, а также лишить дом и семью своей благосклонности. Норвежские фермеры до сих пор считают, что если хорошо подкормить Ниссе, то весь год у них будут хорошо идти дела.

- В Великобритании дети пишут письма Санта Клаусу в надежде получить на Рождество подарки, о которых мечтают весь год. Однако свои письма они отправляют не по почте, а через камин. Дети считают, что каминная тяга — самый надежный способ доставки письма на Северный полюс. А еще британцы верят, что каждый член семьи должен

- В Великобритании дети пишут письма Санта Клаусу в надежде получить на Рождество подарки, о которых мечтают весь год. Однако свои письма они отправляют не по почте, а через камин. Дети считают, что каминная тяга — самый надежный способ доставки письма на Северный полюс. А еще британцы верят, что каждый член семьи должен

обязательно помешать рождественский пудинг и успеть при этом загадать желание.

- Есть рождественская традиция и в испанской Каталонии. Перед Рождеством дети делают необычного персонажа — бревно с человеческим лицом и передними ножками. Накрывают его одеялом. Считается, что если за ним ухаживать, то оно принесет подарки. В рождественское утро бревно размещают у камина, дети бьют по нему палками и в буквальном смысле слова выбивают из него небольшие подарки.
- В Словакии в Рождество старший мужчина в семье берет полную ложку праздничного пудинга и подбрасывает его к потолку. Оказывается, что чем больше пудинга останется на потолке, тем лучше!
- В Японии на Рождество жгут много соломы. Как считают японцы, это отпугивает злых духов и дарит дому счастье.

Пройдет всего неделя, и настанет время отмечать Новый год.

Счастливых зимних праздников вам!

Полина Сурвило, 12.c

От забавы к серьезному делу, или как мы пришли к видео и звукозаписи.

Во втором издании школьной газеты этого года мы, Пётр Тимофеев и Серафим Кудрин, ученики 12^ц класса, а по совместительству техническая группа школьного самоуправления, хотели бы поделиться с дорогими читателями нашим необычным, на первый взгляд, увлечением. Наверное, стоит начать с того, что занятие это – не такое уж и легкое, но интересное, а профессионалов этого дела ценят во всем мире. Таить не будем – мы занимаемся съемками видео и звукозаписью.

Наверное, каждый из вас в детстве хотел и любил понажимать разные кнопочки на различных приборах. Мы не были исключением. Сейчас, благодаря участию в школьной жизни, для нас приоткрылась завеса тайны мира видео и звукозаписи. Наше общее дело началось в 10 классе, но первый опыт мы получили много лет назад, когда Пётр только начинал монтировать видео, а Серафим вне школы помогал звукооператору на различных мероприятиях. Вскоре у нас обоих появился интерес к фотографии, а первое наше полноценное видео было сделано для урока музыки и имело шуточный характер. С тех пор мы заболели...

За 11 класс сняли 8-10 видео, постоянно совершенствуя навыки. А вместе с новыми навыками, появлялись и новые потребности в съемочном оборудовании. Так от обычного телефона и энтузиазма, мы пришли к фототехнике среднего класса, нескольким объективам и добротным штативам. Появилось у нас и авиакрыло, пока что состоящее из одного дрона. Параллельно мы осваивали все более сложное и профессиональное

программное обеспечение, чтобы повысить качество и удобство изготовления видео.

В этом году востребованность в качественной звукозаписи только возрастает, в связи с чем в списке оборудования на первом месте уже стоят новые микрофоны и микшерный пульт, а для съемок мы хотим прикупить зеленый фон (т.н. хромакей). У нас есть и другой глобальный план – полностью перейти на новую программу монтажа видео, что довольно трудно. Но это того стоит, ведь перед нами откроется целый набор новых функций, которые в дальнейшем нам сильно помогут. (На момент завершения статьи, все пункты, описанные выше – выполнены, и более того, уже пара проектов было выполнено на новом ПО).

Сейчас мы параллельно готовим несколько видео, но наша главная задача на данный момент – сделать документальный фильм на урок английского языка. На данный момент проходит утверждение сценарий и начнется звукозапись. В этот раз съемок на натуре не планируется, что существенно облегчает нам работу. Очень важной составляющей наших видео является музыкальное сопровождение. Ему мы уделяем много времени и внимания, ведь музыка – это душа проекта. Очень хочется показать готовый вариант на большом экране и с хорошим звуком.

В будущем нас ждёт гораздо больше работ. Хочется снять уже более серьёзное кино с глубоким смыслом и красивой картинкой. Конечно, это не скорое будущее, но мы будем стремиться ускорить приход этого момента. Наша съемочная группа с каждым новым проектом пополняется новыми людьми, и многие у нас остаются. Если вы заинтересованы или просто хотите поработать с нами, то пишите на нашу почту *rixspotteam@gmail.com*.

Серафим Кудрин и Петр Тимофеев, 12и

Priecīgus Ziemassvētkus un laimīgu Jauno gadu!

*Ar gaišām domām Ziemassvētki nāk,
Lai tumsas kupenas mēs izbrist spētu,
Lai saprastu – vien mīlestība māk
Ar sauli sirdi piestarot un sētu!*

Lai Ziemassvētku mirdzums ienes mieru un Jūsu sirdīs un mājās!

Lai jaunais 2022.gads ikvienam no mums nāk ar jaunu apņemšanos, darboties gribu un prieku par izdošanos it visā!

*Šai naktī zvaigznes snieg – balts zvaigžņu sniegputenis.
Tās zvaigžņu sējējs zemes tumsā kaisa, lai visiem tiek –
lai katram sava zvaigzne. (E.Kezbere)*

Ir beidzies pirmais mācību semestris, un skolēni saņēmuši sava darba vērtējumus. Kāds jutās ar tiem mierā, cits, iespējams, secināja, ka vairāk laika būtu jāveltī rūpēm par savu izaugsmi un pilnveidošanos. Ar krāšņiem pasākumiem, tuvojošos svētku noskaņās pagājusi pēdējā mācību nedēļa skolā.

Pie sliekšņa Ziemassvētki, un tuvojas Jaunais gads.

Mēs katrs kaut nedaudz šajā laikā pavērtējam aizejošā gada sasniegumus un neveiksmes, plānojam jaunā gada darāmos darbus, ieceram idejas un radām jaunus sapņus.

Lai mīlestība ir jūsu ģimenēs, lai valda miers un prieks, pavadot veco un sagaidot Jauno gadu!

Gaišus, priecīgus Ziemassvētkus un veselības, dzīvesprieka, veiksmes pilnu Jauno gadu visiem skolēniem, viņu vecākiem, skolotājiem un skolas darbiniekim!

Skolas avīze «EGOZA»

Над номером работали

Главный редактор:

Валентина Петровна Борисова

Редактор:

Полина Сурвило, 12.с

Дизайнеры:

Пётр Тимофеев, 12.с

Серафим Кудрин, 12.с

Журналисты:

Полина Сурвило, 12.с

Серафим Кудрин, 12.с

Пётр Тимофеев, 12.с

Ерёмин Карен, 12.б

Оксана Чайкина, 12.а

Виктория Прикуле, 9.с

Мартынов Егор, 9.с

К. Домбровска

Е. Мартынова

